

Színház

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2004. NOVEMBER

Falussy Lilla

METADOLCE

SZEREPLŐK

HŐS
HŐSNŐ
KAR (egy fő, tetszőleges nemű)

Játszódik napjainkban

1. jelenet

Kar, majd Hős és Hősnő

KAR „Ölem édes örömet kínál!
öble, mint az égi bárka, melyet kötél tart,
gyönyörúsége, mint az újhold sugara!
De ölem ugar a mezőkben,
ludak rétje, a ludak járnak –
domború föld, Bikámat várja:
ölem, mint domb domborul:
ki szánt a szúzi halmon, halmomon?
Ölem öntözött föld, Bikámat várja:
ki hajt reá bikát az úrnőnek, nekem?
Szántás ölembé, szívem szerette férfi!
A király ágyékán cédrus mered,
hossza, mint a rúd a nagy szekéren,
egyik oldalán len hullámszik,
másik oldalán gabona hullámszik,
mellén pompázó buja kert virul.”
HŐS, HŐSNŐ, KAR *(együtt kántálják)*
„A király a fénylő ölhöz emelt fővel közeledik,

az égi úrnő öléhez emelt fővel közeledik;
a király emelt fővel közeledik,
úrnőmhöz emelt fővel közeledik. *(Lélegzetvétel-szünet)*
Fénylő ölének édes örömében hosszú időn át részesedjék!”

HŐS Hosszú...
HŐSNŐ Nyakú...
HŐS Hosszú...
HŐSNŐ Combú...
HŐS Hosszú...
HŐSNŐ Farkú...
HŐS Darázsderekú...
HŐS, HŐSNŐ *(együtt)*
Minden megoldás érdekel!
A megoldást siettetni kell!
HŐSNŐ Kellemes, zsenge kedves egekbe emelne, s fergeteges
perceket szerezne neked.
Csendes helyen felkereshetsz, kerevetemen megszerezhetsz!
HŐS Többszörösen csalódott fiatalember keres csinos, roman-
tikus hölgyet. Szívemet kínalom szeretetért, gyermekért.
HŐSNŐ Negyvenes évjاراتú, kifogástalan állapotú, vörösseszőke
hajfényezésű, zöldes ködlámpával, áramvonalas, sportos, for-
más futóművekkel rendelkező, szabadon futó hölgy megbiz-
ható, multifunkcionális sofört keres!
HŐS Németországban élő magyar férfi biztos egzisztenciával
(több száz négyzetméter terjedelmű lakás, luxusautó) házias,
magyaros, kifejezetten jó alakú hölgyet keres feleségnek.

2. jelenet

HŐSNŐ Átmenetileg vagyontalan nő lakással rendelkező urat keres, akinek otthonából csak egy átmenetileg vagyontalan hölgy hiányzik.

HŐS Ezúton szeretnék megismerkedni házasságban magányos, elit, segítőkész, humoros, érzékeny úriasszonnyal. Ha megfelelsz a fentieknek, jégbe hűtött Törley már biztosítva!

HŐSNŐ Karcsú, tüzes angyalka, száznegyvenes cicikkel igényes Luciferét keresi!

HŐS Húszéves, kicsit még naiv fiú vagyok. Hiszem, hogy ráakadhatok egy aranyos, szeretni való lányra, aki engem is szeretni fog!

HŐSNŐ Szűz vagyok! Ha kíváncsi vagy érintetlen testemre, hívj!

HŐS Itt a horgászikó! Csinos, kedves, szőke, hosszú hajú aranyhalat keresek!

HŐSNŐ Picinyke számmal, rejtelmes csókjaimmal gyönyörbe reptelek. Felhevült kéjtűnkét kölcsönös kádban lemoshatjuk, majd vadul élvezheted testem minden pontját!

HŐS Káros szenvedélyektől mentes, család szerető férfi vagyok. Jelenleg büntetésemet töltöm. Keresem azt a nőt, aki vállalná velem együtt a szenvedést. Jelige: ott, túl a rácson.

HŐSNŐ Korán ébredő, de mégsem álmos szőke nő komoly franciatudással rendelkező urat keres!

HŐS Ha te is csalódtál a harmadik x előtt, egymásra találhatnánk!

HŐSNŐ Nádszálvékony tündérke úriember partnerét keresi. Szeretek lovagolni, imádom, ha a beton kemény, és kitölti a kőbarlangomat!

HŐS Keresem az életben a boldogságot, de ő is megtalálhatja engem!

HŐSNŐ Csíkra borotvált lány, álló keblekkel, finom nyelvű urakat fogadna!

HŐS Ápolt, karcsú, szőke, nagy mellű, borotvált cicuskával szeretne hancúrozni ötvenes fiatalember!

HŐSNŐ Alkoholmentes férfit keresek!

HŐS Ha te vagy az, akkor én vagyok az! Keresek egy nőt, akivel veszekedhetek és kibékülhetek, aki elcsavarja a fejem, az idegemre megy, aztán tálcan hozza a reggelit. Aki szeret a nyakamon lógni, és cserében elviseli, ha félóránként hívogatom telefonon. Aki normális, de elég örült ahhoz, hogy velem éljen!

HŐSNŐ Unod már, hogy nyafog az asszony, fáradt és nincs kedve szexelni? Vagy nem engedi, hogy a szájába élvezz? Gyere el hozzám, és lazíts! Hideg itallal, forró puncival várlak!

HŐS

Fürdik a holdvilág az éj tengerében,
tüzes lelkem téged vár a hold fényében!

HŐSNŐ Nem baj, ha kicsi, csak lássam és élvezzem!

HŐS Második vonal. Tartós, de kötetlen kapcsolatot keresek!

HŐSNŐ

Imádok csókolózni, szenvedélyesen szeretkezni!
Szép cicim, cuki puncim téged akar kényeztetni!

Hirtelen beálló csend

HŐS, HŐSNŐ (együtt)

Platon és Freud ünnepel,
csak azt nem értem, mért fog el,
mondd, mért fog el oly hirtelen
a mélabú.

Helyszín egy barátságos kávézó barátságtalan asztala, a helyiség szélén, az ablaknál hideg, közel a bejárathoz befúj a szél, fázós hangulat.

Hős, Hősnő

HŐS Mit iszol?

HŐSNŐ Teát.

HŐS Én is.

HŐSNŐ De cukor nélkül.

HŐS Tényleg?

HŐSNŐ Te is úgy szoktad?

HŐS Igen.

HŐSNŐ Gyümölcsteát.

HŐS Igen?

HŐSNŐ Feketeribizlit. Azt szereted?

HŐS Igen. Nagyon.

HŐSNŐ Itt adnak hozzá kekszet?

HŐS Nem tudom.

HŐSNŐ Azt hittem, jársz ide.

HŐS Igen. Nem.

Hősnő nevet

Jó hely.

HŐSNŐ Én enni nem kérek. Már vacsoráztam.

HŐS Én is.

HŐSNŐ Jó.

HŐS Egyébként mi a kedvenced?

HŐSNŐ Milyen kedvencem?

HŐS Étél.

HŐSNŐ Minden. Amit anyukám főz.

HŐS Aha. Szüleiddel laksz?

HŐSNŐ Nem.

HŐS Én sem.

HŐSNŐ De azért tartom velük a kapcsolatot.

HŐS Én is.

HŐSNŐ Dolgozol?

HŐS Igen.

HŐSNŐ Én nem.

HŐS Tényleg?

HŐSNŐ És hol?

HŐS Bankban.

HŐSNŐ Az jó.

HŐS Igen.

HŐSNŐ Mindig pénzzel foglalkozni.

HŐS Igen.

HŐSNŐ Szereted?

HŐS Igen.

HŐSNŐ Nem unalmas?

HŐS Kicsit.

HŐSNŐ Mégiscsak találkozol emberekkel. Beszélgethetsz.

HŐS Nem nagyon.

HŐSNŐ Hogyhogy?

HŐS Nem ügyfelezem.

HŐSNŐ Nem?

HŐS Bent dolgozom az irodában. Nem szeretek ügyfelezni. Fárasztó.
HŐSNŐ Nem szereted az embereket?
HŐS Nem mindig. Rumlisak.
HŐSNŐ Aha.

Kínos csend, Hős nem kérdez

Jó a tea? Ízlik?
HŐS Jó.
HŐSNŐ Szoktál eljárni otthonról?
HŐS Igen.
HŐSNŐ Hová?
HŐS Moziba. Koncertre.
HŐSNŐ Komolyzenei koncertre?
HŐS Á. Nem.
HŐSNŐ Barátokkal?
HŐS Azokkal.
HŐSNŐ Egyedül is?
HŐS Nem. Úgy unalmas.
HŐSNŐ És ha, mondjuk, nem mész el este, de nincs is dolgod, akkor otthon mit csinálsz?
HŐS Semmit.
HŐSNŐ Hogyhogy?
HŐS Miért? Mit lehet?
HŐSNŐ Hát. Nagyon sok mindent. Például telefonálni, szobabiciklizni, futni, edzeni, olvasni, tévét nézni, számítógépezni, enni, inni, aludni...
HŐS Ja. Hát ilyeneket igen.
HŐSNŐ Igen? És az semmi?
HŐS Nem.
HŐSNŐ Aha.
HŐS Elmegyek a szüleimhez esténként.
HŐSNŐ Aha.
HŐS Vacsorázni.
HŐSNŐ Aha.
HŐS Aztán hazamegyek. És akkor már sötét van.
HŐSNŐ Aha. *(Csend)* Van barátnőd?
HŐS Nincs.
HŐSNŐ És feleséged?
HŐS Hogy lenne!
HŐSNŐ De volt?
HŐS Mi? Nem.
HŐSNŐ Nem volt? Soha?
HŐS Nem.
HŐSNŐ Aha.
HŐS Szép az órád.
HŐSNŐ Kösz.
HŐS Hol vetted?
HŐSNŐ Kaptam.
HŐS Kitől?
HŐSNŐ Húgomtól.
HŐS Van testvéred?
HŐSNŐ Van.
HŐS De jó.
HŐSNŐ Aha.
HŐS Szép a hajad.

HŐSNŐ Jaj!
HŐS Mi az?
HŐSNŐ Hát, hogy...
HŐS Menned kell?
HŐSNŐ Igen. Megyek.
HŐS Jó.

KAR

Nem ő, nem ő, ezt te is érzed,
azért ne végy rá mérget, és kuss!

Nem ő, nem ő, ezt te is érzed,
verd le a lécet, és huss!

3. jelenet

HŐSNŐ Tényleg motorozol? Nehezen tudlak elképzelni bukósisakban.
HŐS Amit rajtam látsz, csak álca. Nem szeretem az öltönyt. A nyakkendőt meg kifejezetten gyűlölöm.
HŐSNŐ Pedig jól áll.
HŐS Kösz. Szóval, amint hazamegyek, leveszem ezeket a cuccokat. Fel a motorosruhával, és irány a szabadba. Motorostalálkozókra is járok, nyáron majdnem minden hétvégén van valami rendezvény.
HŐSNŐ A telefonban a hangod alapján fiatalabbnak tűntél. De nem is az, ahogy kinézel – bár érdekes, körkörösén futó, apró ráncaid vannak a szemed körül –, hanem olyan fáradtnak látszol. De nem pillanatnyilag, hanem belülről.
HŐS Ezt megkaptam.
HŐSNŐ De nem. Engem nem zavar a kor.
HŐS Tényleg?
HŐSNŐ Tényleg... Van valami fekete a poharam szélén, ami nem illik oda. Visszaküldöm, jó? Nem haragszol?
HŐS Hogyne. Megértem. Az ember a legintimebb testrészéhez – mármint a szájához – nem szívesen emel olyan tárgyat, amihez nincs bizalma.
HŐSNŐ Igen.

Csend

HŐS Fussunk?
HŐSNŐ Tessék?
HŐS Induljunk?
HŐSNŐ Ne... nem, dehogy!
HŐS Akkor jó.
HŐSNŐ Mindig belsőépítész akartál lenni?
HŐS Ugyan.
HŐSNŐ Nem?
HŐS. Nem. Felépítesz egy házat. Berendezed. Azt hiszed, majd egy otthon lesz. De nem.
HŐSNŐ Hm.
HŐS Amikor elkezdtem, még nem volt ilyen telített a piac. Egyedi faanyaggal és színkombinációkkal dolgoztam. Csak nálam lehetett megrendelni. Akkor még nem hallott ilyenekről senki.

Hogy a ház színvilágát is meg lehet tervezni. És jöttek is sorra a megrendelések. Hány lelkes, reménykedő ember, aki mind azt hiszi, hogy otthont fog magának teremteni.

HŐSNŐ De jó!

HŐS Nem, nem jó. És akkor felépítettem magamnak is a házat.

Négyszáz négyzetméter hasznos tér. Fedett napozóterasz, egyedi színvilág, kis medence a reggeli pancsoláshoz.

HŐSNŐ És?

HŐS És bejött a közhely.

HŐSNŐ Mi?

HŐS Ahogy felépül a ház, tönkremegy a család.

HŐSNŐ Miért, nem egyedül laksz?

HŐS Négyszáz négyzetméteren?

HŐSNŐ Én is csodálkoztam.

HŐS Nem. Van családom.

HŐSNŐ Gyerekek is?

HŐS Igen. Három.

HŐSNŐ Á.

HŐS Megromlott a viszonyom a feleségemmel. Egy fedél alatt élünk, de mégsem együtt.

HŐSNŐ Mért nem váltok el?

HŐS Nem úgy van az!

HŐSNŐ Ja?

HŐS Meg ott a ház is.

HŐSNŐ Majd építész magadnak másikat.

HŐS Meg a gyerekek.

HŐSNŐ Az igaz. Mennyi idők?

HŐS Kicsik.

4. jelenet

HŐSNŐ Persze tudtam, hogy mit akar tőlem. De így. Hogy ki sem mondja. Attól fél. Ha nem kérdezek rá, nem is mondja. Szerinte nem is lett volna köteles megmondani. Mindegy, hogy most nyögi be vagy három hónap múlva. A tény akkor is tény. Nem mentegetőzik. Jó, hogy vége lett. Jó, hogy felállhattam. Már elzsibbadt a nyakam, mert olyan szorosan ült mellém, és megpróbált mindig egyre közelebb kerülni. Amikor elbúcsúzott, akkor is megsimogatta a karom. Hazajöttem. Lezuhanyoztam. Először felment bennem a pumpa. Nős férfi. De aztán sajnáltam. Savanyú volt a szaga. Nem szeretnék vele fizikai közelségbe kerülni. Már ez is sok volt. Ott a bokszbán. Van a tekintetében valami sunyi. Na meg azok az apró, körbefutó, táskás ráncok.

KAR Hallgattassék meg a másik fél is!

HŐS Fiatal nőt megszerezni... nem lehet akármilyen. Végig a mellét néztem, ahogy szelíden domborodott a pólója alatt. Remélem, nem volt olyan feltűnő, hogy észrevette volna. Biztosan rugalmas teste van – azt mondta, sokat sportol. Fel kell hívnom – ma már nem – majd inkább holnap. Még emlékszem, amikor a feleségemnek ilyen feszes teste volt. De az már elmúlt.

5. jelenet

HŐS Nem ide kellett volna jönni.

HŐSNŐ Mi a baj?

HŐS Semmi.

HŐSNŐ Mégis.

HŐS Nem tetszik.

HŐSNŐ Tör a szék?

HŐS Nem.

HŐSNŐ Zavar az... abrosz színe?

HŐS Nem.

HŐSNŐ A kiszolgálással van probléma?

HŐS Nem.

HŐSNŐ Választottál?

HŐS Nem.

HŐSNŐ Nézd az étlapot!

HŐS Jó.

HŐSNŐ Nekem tetszik a hely. Csendes. Hangulatos. Az utca is jó.

A kilátás. Ilyen késő ősszel nem kockáztatják mindenhol, hogy kirakják az utcára az asztalt. Ráeshet az eső, ráhullhat egy falevél, többet kell takarítani a port, és ők mégis megteszik, mert ebben az egyébként mediterrán hangulatot árasztó kis utcácskában bűn lenne, ha nem tennék. Az abrosz színe kifogástalan. Mindjárt meg is fogom kérdezni, hol vették, ezt a szint biztosan nem lehet akárhol beszerezni. A zene diszkrét. A pincér meglepően udvarias, levette a kabátomat, először nekem nyújtotta az étlapot. Egy szavunk sem lehet.

HŐS Mégis.

HŐSNŐ Sört akartál inni.

HŐS Igen, de ezeket a márkákat nem ismerem.

HŐSNŐ Kóstold meg!

HŐS Nem mehetnénk át máshová?

HŐSNŐ Hová?

HŐS Ismerek egy kiskocsmát. Tíz percre van gyalog.

HŐSNŐ Te átmehetsz, én maradok.

HŐS Ja?

HŐSNŐ Ehetnénk is valamit!

HŐS Nem. Én nem vagyok éhes. Egy narancslét fogok kérni.

HŐSNŐ Sört akartál. Mért mondasz le róla?

HŐS Nem tudok majd elaludni.

HŐSNŐ Ellenkezőleg.

HŐS Ragaszkodom a márkámhoz.

HŐSNŐ Mi az?

HŐS Nem érdekes.

HŐSNŐ Hagyjuk!

HŐS Elismerem... vannak jellemhibáim...

HŐSNŐ Tudod, mit? Veszek neked egy sört!

HŐS Nem. Az úgy nem fair.

HŐSNŐ Furcsa fogalmad vannak.

HŐS Vagyis hát... nem illik...

HŐSNŐ Illik...

HŐS Vagyis hát...

HŐSNŐ Mondom, hogy veszek neked sört, vagy amit akarsz!

HŐS Nem.

HŐSNŐ Soha nem tudod jól érezni magad?

HŐS De.

HŐSNŐ Mért nem váltasz foglalkozást?

HŐS Hogyhogy?

HŐSNŐ Nagyobb anyagi biztonságot adna.

HŐS Én szeretem, amit csinálok.

HŐSNŐ Mit csinálsz?

HŐS Szabadfoglalkozás.

HŐSNŐ Pfff.

HŐS Segítetek egy barátomnak.

HŐSNŐ Kihasznál?
HÓS Dehogy.
HŐSNŐ De még egy sört sem tudsz kifizetni.
HÓS Ha akarnék...
HŐSNŐ Na igen.
HÓS Nem szükséges.
HŐSNŐ Hogy itt ülünk, szükséges?
HÓS Igen.
HŐSNŐ A nő, az szükséges?
HÓS Igen.
HŐSNŐ Akkor a sör is!
HÓS Nincs szoros összefüggés.
HŐSNŐ Mindegy, hogy mi, csak ne kerüljön pénzbe?
HÓS Az életben a legjobb dolgok ingyen vannak.
HŐSNŐ Jesszusom!
HÓS Menjünk át a kiskocsmába!
HŐSNŐ Nem megyek!
HÓS Szeretnék veled valahol máshol is találkozni!
HŐSNŐ A jó levegőn?
HÓS Akár.

6. jelenet

HŐSNŐ Vállára vetett kabát volt az ismertetőjele. Kicsit hajlott hát. Mackós alkat. Nagy, barna mackó. Fekete haj, sötét szem. Szép a szeme. Meleg a nézése. Hanyagnak akar tűnni, de közben fojtogatja valami. Lassan jár, himbálózva. Himbálja a kezét, a szürke kabátját. Szabadfoglalkozású. Az egész lénye szétesik ettől. Koszos a pólója, kilóg az ing alól. Vadonatúj a pénztárcája. Lehet, hogy csak ünnepi alkalmakkor hordja?
KAR Lehet, hogy nem is tud róla, hogy ő a legsóherebb tag az egész világon?
HÓS Szeretem a barna haját meg a barna szemet, és neki az volt. Nem túl különleges, de megbízható. Csak túl vékony volt hozzám képest. Az nem jó, ha egy lány túl vékony. Ha ráfekszem, félek, hogy agyonnyomom. Ellenben, azt hiszem, a lányok szeretik, ha egy férfinak van súlya. Egy barátnőmtől hallottam. Nem tőle. A nyiszlett fiúknak kiáll a csípőcsontjuk, és az szúr. Ha egy fiú, mondjuk, csak hetvenkét-hetvenöt kiló, az kevés, ő azt szerette, ha megérezte azt a férfit, aki rajta feküdt. Szóval szerintem nem a kövérségem miatt nem tetszettem neki.

7. jelenet

Hős, Hősnő

HŐSNŐ Te vagy az első, akivel értelmesen lehet beszélgetni.
HÓS Pedig nem vagyok értelmiségi.
HŐSNŐ Az sose baj.
HÓS Földhözragadt vagyok.
HŐSNŐ Én is.
HÓS Pedig a magasban dolgozom.
HŐSNŐ Izgalmas lehet.
HÓS Nem mindig. Sokkal hidegebb van, mint itt lent. Erősebb a szél. Sokszor úgy összefagy a kezem, hogy alig tudom összellesztetni a drótokat. Persze adnak kesztyűt, de abban nem lehet

dolgozni.
HŐSNŐ Ipari alpinista nem akartál lenni?
HÓS Voltam az is. De hidakat mosni, plakátokat ragasztani nem érdekelt soha. Akkor már inkább ez. Szerelni jobban szeretek.
És a telefonállomások is érdekelték mindig.
HŐSNŐ Sosem értettem.
HÓS A telefont?
HŐSNŐ Azt.
HÓS Pedig pofonegyszerű.
HŐSNŐ Meg a tévét se. A számítógépről már nem is beszélve.
HÓS Vannak telefonállomások. Azok közvetítenek. Magasabbtól az alacsonyabb felé. Te otthon ülsz, és, mondjuk, felhívsz engem. Jönnek a hullámok, a rezgések keresztül a telefonállomásokon, és eljutnak hozzám. Néhány másodperc elég. A levegő a közvetítő közeg. A levegő rezgéshullámai mindig megvoltak, amióta világ a világ, csak nem ismerték, és így nem tudták használni őket.
HŐSNŐ Honnan tudod?
HÓS Miért, az ókorban tudtak telefonálni?
HŐSNŐ Azt nem. De minden mást igen. Nem tudhatjuk. Semmit sem tudhatunk. Szinte az egész civilizáció megsemmisült. Ami megmaradt, nulla, semmi...
HÓS Egész fellelkesültél!
HŐSNŐ Igen. Félelmetes az idő.
HÓS Én nem szoktam rajta gondolkodni.
HŐSNŐ Hány milliárd ember élt már a Földön. És ha a lelkük nem pusztult el, hanem tegyük fel, hogy él, és itt van mind a légkörben... Milyen nyomasztó. Ettől van az a nagy légköri nyomás. Ettől nem tudok elaludni, már ha nem tudok. Ettől vannak rémálmaim.
HÓS És a lélekvándorlás?
HŐSNŐ Lehet, hogy ezzel megoldható, de túl egyszerűnek tűnik.
HÓS Látom, komolyan foglalkoztat.
HŐSNŐ *(szórakozottan)* Igen.
HÓS Van egy zeném, amit ha hallgatok, mindig ilyen hülyeségek jutnak az eszembe. Majd odaadom a CD-t.
HŐSNŐ Ki így tudja elfogadni a halált, ki úgy, ki sehogy.
HÓS Kirázott a hideg.
HŐSNŐ Mindig telefonszerelő voltál?
HÓS Nem.
HŐSNŐ Mi még?
HÓS Börtönőr.
HŐSNŐ Tényleg?
HÓS Hat évig húztam. Kemény volt.
HŐSNŐ Azt elhiszem.
HÓS Szerettem. A rabok is emberek.
HŐSNŐ Megpróbállak elképzelni smasszerruhában.
HÓS Teljesen át lehet alakulni.
HŐSNŐ A szabadság mégis jobb.
HÓS Megyünk máskor is moziba?
HŐSNŐ Inkább vacsorázni.
HÓS Éhes fajta vagy?
HŐSNŐ Nem... csak a mozi... se nem beszélgetés, se nem testmozgás.
HÓS Azért ott is lehet akció...
HŐSNŐ Ahhoz minek a mozi? Neked is van kéglid, nekem is.
HÓS Én a szüleimmel lakom.

HŐSNŐ Azt mondtad, van lakásod.
HÓS Csak ki van adva.
HŐSNŐ De bármikor odaköltözhetsz!?
HÓS Persze. Csak minek. Jól megvagyok otthon.
HŐSNŐ Jó kis kuckód van?
HÓS Jó. Nagy ágy. Cserge előtte. Hogy ne fázzon a lábam, ha ki-
lépek.
HŐSNŐ Én nem szeretem a csergét. Szőrös...
HÓS Anyukám főz. Imádom. Hétvégén kimegyek velük a telekre.
Van motorom. Többnyire azzal.
HŐSNŐ Haverok?
HÓS Velük is megyünk. Ide-oda.
HŐSNŐ Tesód van?
HÓS Egy húgom.
HŐSNŐ Mit csinál?
HÓS Kockáztat. És mindig a talpára esik.
HŐSNŐ Ő is veletek lakik?
HÓS Persze. Mindig küld valami tréfás SMS-t. Reggel is küldött
egyet. Nekem tetszik. Felolvasom, jó?
HŐSNŐ Jó.
HÓS. Figyelj! A szerelem olyan, mint a fíng. Hamar elszáll, de az
emléke sokáig megmarad.
HŐSNŐ Gyönyörű.

Rövid csend

KAR

Megírom, megírom, mindegyiket megírom,
téged is megírlak, te sem menekülsz.
Mindegyiket megírom, te sem menekülsz!
Nem hívtál vissza,
ha visszahívtál volna,
ha visszahívtál volna...
(Lélegzétvétél-szünet)
így téged is megírlak,
te sem menekülsz!

HŐSNŐ *(Karhoz)* Ilyen meghitt pillanatba hogy lehet beleszólni!
Ezt különben is nekem kellett volna mondanom!

KAR *(Hősnőhöz)* Nem baj, rám ugyanis kevesebb fény vetül.

HÓS Valamit még akartam mondani.

HŐSNŐ Én is.

HÓS Akkor kezd te!

HŐSNŐ Én ha moziba megyek, általában azért megyek, hogy
megnézzek egy filmet. A színházról már nem is beszélve. Tehát
kifejezetten idegesít, sőt zavar, sőt, rosszul vagyok tőle, ha köz-
ben elkezded tapogatni vagy simogatni a combomat.

HÓS Ez így elég pejoratív.

HŐSNŐ Lehet. Bocs.

HÓS Legközelebb nem teszem.

HŐSNŐ Mondtam már. Erre megvan a megfelelő hely. Nem kell
bujkálnunk senki elől.

HÓS Csak... olyan... jó a segged. Megfigyeltem még mozi előtt.

HŐSNŐ Kérünk bort?

HÓS Kérhetünk.

HŐSNŐ Mit akartál mondani?

HÓS Az a helyzet, hogy ilyen még nem fordult elő velem.

HŐSNŐ Éspedig.

HÓS Hogy két lány tetsszen egyszerre.

HŐSNŐ Szóval van rajtam kívül valaki.

HÓS Van. És mindketten nagyon kedvesek, aranyosak, értelme-
sek vagytok.

HŐSNŐ És nem tudsz dönteni.

HÓS Igen.

HŐSNŐ Pedig neked kell.

HÓS Igazából arra számítottam... mivel a másik lánynak is el-
mondtam ugyanezt... hogy egyikőtök majd feláll, hisztizni kezd.
De úgy látszik mindketten túl intelligensek vagytok.

HŐSNŐ Nem könnyítjük meg a választásod.

HÓS Nem. Vele már régebb óta ismerjük egymást. Nagyon fiatal.
Huszonkét éves. Ha találkozunk, a nyakamba ugrik, úgy csüng
rajtam, mint egy gyerek. Még szűz.

HŐSNŐ Hát én ezt nem tudom nyújtani.

HÓS Nem is várom el. Csak ülök otthon, és gondolkodom.

HŐSNŐ Pedig azt sose szoktál.

HÓS Nem tudom. Menjek a farkam után? Az olyan egyszerű.

HŐSNŐ Menjél. Nincs annál jobb tanácsadó.

HÓS Azt mondd?

HŐSNŐ Azt.

8. jelenet

HÓS Sokat sétáltunk, óráig lehetett vele beszélgetni. Ilyen eddig
még egyik lánnyal sem fordult elő. Megfogtam a kezét, megcsó-
koltam. Egyszer, egyetlenegyszer szájon csókoltam. Megle-
pődött. És meg is remegett. Láttam, hogy kitágultak az orrlyu-
kai. És a blúza alatt megdobbant a szíve. Ő előbb akarta a
szexet, mint én. Én úgy szeretem, ha érzelmek is vannak hozzá.
El akart csábítani. Ez nem jött össze neki.

KAR Megdugjam, vagy ne dugjam? That is the question, és nem
több.

HŐSNŐ Egyszer eljött. Elhozta a CD-t. Motorral jött. Overall-
ban. Alig tudott benne mozogni. Hozott egy üveg bort is. Spa-
nyol bor. Mendez. Jó. Olyan, mint a mixtura pectoralis. Aztán
nem jött többet. Soha. Év végén küldött egy tréfás SMS-t. Beso-
kalltam párkeresésből, puszt. A bort idd meg egyedül. Pénzben
és füttyben gazdag, boldog új évet kívánok. Kösz. Ezúton üze-
nem, hogy kösz.

9. jelenet

Hős, Hősnő

HÓS Teljesen váratlanul jelentette be, hogy vége, érted? Egri volt.
Leutaztam hozzá Egerbe, érted, csak hozzá. Még arra is emléke-
szem, milyen tömeg volt a buszon. Alig vártam, hogy találkozhassunk.
Hogy odaérjek. Aztán már láttam az arcán, hogy valami nincs
rendben, de csak húzta, húzta. Aztán bevallotta, hogy már fél éve
viszonya van egy katolikus papnövendékkel. Aki azóta nyilván kiugrott.
Fél évig azt hittem, teljes a harmónia, érted? Rendben van minden,
szeretjük egymást, miegymás, és közben végig ott volt ez a
hitehagyott katolikus pap. Róla is megvan a véleményem.

HŐSNŐ A tiltott gyümölcs.

HÓS Férges gyümölcs.

HÓSNÓ Három év alatt elmúlhatott volna a haragod.
HÓS Nem múlik el soha.
HÓSNÓ Úgy érzed?
HÓS Úgy.
HÓSNÓ Pedig a sportba már beleülhetted volna.
HÓS Egy ideig jól megvoltam, azt hittem, nincs szükségem senkire. Szépítgettem a lakásomat. Hat éve, tudod, vettem egy házat kint, a városon kívül, de nincs messze, jó a közlekedés.
HÓSNÓ Kocsival jársz?
HÓS Nem. Most nincs kocsim. Biciklivel. Azzal járok az iskolába is. A gyerekek mindig mondják, hogy tanító bácsi milyen sportos, milyen edzett.
HÓSNÓ Ez a dolgod, nem?
HÓS Én sem értem, hogy miért csodálkoznak. Furcsák a gyerekek néha.
HÓSNÓ Tanító bácsiznak?
HÓS Igen. Az eredeti szakmám asztalos.
HÓSNÓ Igen?
HÓS Ha az maradtam volna, biztos nem tanító bácsiznának. És ahhoz is kell a megfelelő fizikai edzettség meg állóképesség. Néha még most is elvállalok asztalosmunkákat.
HÓSNÓ Tényleg?
HÓS Hosszú az a két hónap szünet.
HÓSNÓ Mért nem mentél nyaralni?
HÓS Ha akartam volna, minden bizonnyal megteszem. Megengedhetem magamnak. De akkor én már úgy vagyok veled, tudod, ha elmegyek, nem egyedül akarok. Mi értelme van annak, elmenni, aztán ott is egyedül lenni.
HÓSNÓ Talán ez lenne a legmegfelelőbb alkalom az ismerkedésre.
HÓS Nézd, akkor már inkább a házamra költöm a pénzt. Ott ami van, azt mind én csináltam. Bútor nem túl sok van. De igyekszem bebútorozni. Átfestettem, burkoltam, és a többi...
HÓSNÓ Hazamész, begubózol, ott vagy egyedül, és ki se jössz többet. Bent ragadsz.
HÓS Mért ragadnék bent?
HÓSNÓ Mi lenne, ha többet nem mehetnél ki? Nem találkozhatnál emberekkel? Hogy telnének a napjaid?
HÓS Nekem ilyenek soha nem jutottak az eszembe. Nincs fantáziám.
HÓSNÓ Az mindenkinek van. Lehet, hogy egy idő után már nem is vágynál társaságra. Önként számkivetnéd magad. Gyerekkoromban, amikor korán kellett kelni, és ültem a fürdőszobában, a jó meleg vízben, mindig arra gondoltam, milyen jó lenne, ha itt maradhatnék. Bent a forró kád vízben. Kiszívna a bőrömet a víz, az biztos, tiszta ráncos lenne, de azon túl... Ott maradnék egyetlen mozdulatba beledermmedve. Így halnék meg. Mondjuk, ahogy mosom a fogamat, vagy a spagettiszószot kevergetem. Vagy éppen megpróbálnék ablakot nyitni a világra, de kicsúszna kezeim közül a kilincs. Becsukott szemmel is megtalálnék mindent egy másodperc alatt. Elolvasnám, és halálra unnám az összes létező könyvemet. Megszámolnám, hány barna folt van a parkettán, megtanulnám kívülről a telefonkönyvet. Aztán apró darabokra tépném. Mert már úgysem lenne rá szükségem.

KAR

Nem ő, nem ő, ezt te is érzed,
azért ne végy rá mérget
– ne szidd anyádat, apádat, amiért a világra hozott –
és kuss.

Nem ő, nem ő, ezt te is érzed,
verd le a lécet
– ha már nem vagy képes semmilyen sportteljesítményre –
és huss!

10. jelenet

Hős hálósobája reggel, besüt a nap.

Hős, Hósnó

HÓSNÓ Ilyen párosítást még nem láttam.

HÓS Milyet?

HÓSNÓ Vörös haj, barna szem.

HÓS Hogyhogy?

HÓSNÓ A vörös hajhoz általában kék szem járul vagy zöld.

HÓS Nem tetszik?

HÓSNÓ Ellenkezőleg.

HÓS Kis Hercegnek csúfoltak.

HÓSNÓ Ez nem is csúfolás. Megsértődtél miatta?

HÓS Nem.

Csend

HÓSNÓ Kis Herceg, minek az olívaolaj az ágyad mellett?

HÓS Semmi.

HÓSNÓ Síkosítani?

HÓS Nem.

HÓSNÓ Öreg tyúkokat hozol az ágyadba? Vagy fiúkat?

HÓS Előfordul.

HÓSNÓ Szépen vagyunk.

HÓS Jól aludtál?

HÓSNÓ Jól.

HÓS Nem hallottál hajnalban semmit?

HÓSNÓ Motyogsz álmodban?

HÓS Nem... csak a szomszédok hancúroztak.

HÓSNÓ Úgy látszik, ez egy ilyen ház.

HÓS Fialatok laknak mellettem is, a férfi úgy ordít, mint egy vadállat, a nő meg összeszorított foggal nyöszörög. Gondoltam rá, hogy át kéne rakni máshová a hálósobámat.

HÓSNÓ Minek virrasztasz?

HÓS Téged néztelek.

Csend

HÓSNÓ Illik a lánynak az első randevún lefeküdni a fiúval?

HÓS Nem is volt randevú.

HÓSNÓ Pláne.

HÓS Nem.

HŐSNŐ Nem?
HÓS Nem.
HŐSNŐ Miért?
HÓS Mégiscsak levetkőztél egy vadidegen férfi előtt.
HŐSNŐ Te meg egy vadidegen nő előtt.
HÓS Az más.
HŐSNŐ Ja?

Csend

HÓS Reggelizzünk!
HŐSNŐ Elment az étvágyam.
HÓS Olyan szép nap van, gyérünk!
HŐSNŐ A konyhába?
HÓS Oda!
HŐSNŐ Ahol a feldarabolt női hullákat tartod?
HÓS Aha.
HŐSNŐ Nem romlanak meg?
HÓS Soha.
HŐSNŐ Hány van belőlük?
HÓS Több száz.
HŐSNŐ Nem hozod inkább ide?
HÓS A reggelit?
HŐSNŐ Igen.
HÓS Nem szeretek ágyban enni.
HŐSNŐ Én sem.
HÓS Akkor?
HŐSNŐ Csak maradj még.
HÓS Jó.
HŐSNŐ Hátha nem látlak többet.
HÓS Csillog a szemed.
HŐSNŐ Igen?
HÓS Igen. Berakom a piritóst.
HŐSNŐ Jó.
HÓS Mivel kéred?
HŐSNŐ Olívaolajjal.

KAR

Nagyon sajnálom, becsszóra,
hogy nem találkozunk többé soha.
Feküdtem melletted, hallgattam a perceket,
ketyegett az óra, kegyetlenül ketyegett,
minek a hálószobába egyáltalán óra?
Nagyon sajnálom, becsszóra,
hogy nem találkozunk többé soha.

11. jelenet

Hős, Hősnő, utca

HŐSNŐ Mindig biciklivel jársz?
HÓS Többnyire.
HŐSNŐ Pedig olyan közel laksz.
HÓS És?
HŐSNŐ Jöhetnél gyalog is.
HÓS Minek?
HŐSNŐ Hány perc?

HÓS Biciklivel vagy gyalog?
HŐSNŐ Gyalog.
HÓS Tizenkettő.
HŐSNŐ És biciklivel?
HÓS Kettő.
HŐSNŐ Lemérted?
HÓS Nem, csak kábé.
HŐSNŐ És ha esik?
HÓS Nem zavar.
HŐSNŐ De ha nagyon esik.
HÓS Akkor rászánom magam, és bejövök gyalog.
HŐSNŐ Ha ennyire szeretsz bringázni, miért nem fektetsz be egy jobba, ami nem kemping?
HÓS Nem szeretem a mountaint.
HŐSNŐ Ezzel sokan vagyunk így, de annyi másfajta van.
HÓS Döccent egyet a bicikli.
HŐSNŐ És?
HÓS Összekoccantak a herém.
HŐSNŐ Sokkolni akarsz?
HÓS Ha ez téged sokkol.
HŐSNŐ Még egy ok, hogy gyalog járj!
HÓS És ha szeretem, ahogy összekoccan?
HŐSNŐ Az persze más.
HÓS Én itt lekanyarodok.
HŐSNŐ Oké.
HÓS Innen már csak fél perc.
HŐSNŐ *(a bicikli felé nyúl)* Mehetek vele egy kicsit?
HÓS Csak egy szar kemping.
HŐSNŐ *(elveszi a biciklit, de nem ül föl rá)* Nem baj.
HÓS Siess, mert éhes vagyok.
HŐSNŐ Nem kísérsz el?
HÓS Hová?
HŐSNŐ Csak a buszig.
HÓS Á, nem.
HŐSNŐ Oké.
HÓS Nem mész vele?
HŐSNŐ Nem. Most már nem. *(Visszaadja)*
HÓS Elindulok.
HŐSNŐ Oké.
HÓS Velem jössz?
HŐSNŐ Haza?
HÓS Igen.
HŐSNŐ Fél perc?
HÓS Fél.

KAR

„Szerelmem, mily drága vagy szívemnek,
gyönyöröd az ölelésben édes, mint a méz,
oroszlán, mily drága vagy szívemnek,
gyönyöröd az ölelésben édes, mint a méz.

Rabul ejtettél, remegve állok előtted,
szerelmem, bár vinnél nyoszolyádra,
rabul ejtettél, remegve állok előtted,
oroszlán, bár vinnél nyoszolyádra!

Szerelmem, hadd zárjalak karomba,
forró csókom édes, mint a méz:

ízlelgetve ajkunk mézét, nyoszolyádon,
ölelésed gyönyörében legyünk boldogok,
oroszlán, hadd zárjalak karomba,
forró csókom édes, mint a méz!”

12. jelenet

Szín egy szűk konyha, egy szék, melyen a Hős ül, Hősnő mellette áll az ajtófélfának támaszkodva, Hős cigarettázik, kevés fény, csak a néha fellobbanó gyufa fénye világítja be a konyhát és kettejük arcát

HŐSNŐ Ne igyál!
HŐS De iszom.
HŐSNŐ De ne igyál!
HŐS De iszom.
HŐSNŐ De mondom, hogy ne igyál!
HŐS De mondom, hogy iszom.
HŐSNŐ Tedd le!
HŐS Nem teszem.
HŐSNŐ Add ide!
HŐS Nem. *(Iszik)*
HŐSNŐ Így nem lehet!
HŐS Mit nem?
HŐSNŐ Semmit.
HŐS Miért? Mit akarsz?
HŐSNŐ Beszélgetni.
HŐS Mért, most mit csinálunk?
HŐSNŐ Semmit.
HŐS Nem beszélgetünk?
HŐSNŐ Nem.
HŐS Ja? *(Iszik)*
HŐSNŐ Tedd már le!
HŐS Nem.
HŐSNŐ De igen!
HŐS Szállj le rólam!
HŐSNŐ Igen?
HŐS Igen.
HŐSNŐ Jó. *(Elindul kifelé a konyhából)*
HŐS *(utánaszól)* Hová mész?
HŐSNŐ A szobába. Lefekszem.
HŐS Ne!
HŐSNŐ Mit ne?
HŐS Hát csak ne!
HŐSNŐ Fáradt vagyok.
HŐS De ne!
HŐSNŐ Ne legyek fáradt?
HŐS Ne menj el!
HŐSNŐ Itt maradjak?
HŐS Igen.
HŐSNŐ De akkor nem iszol.
HŐS De iszom.
HŐSNŐ Akkor minek maradjak?
HŐS Hát csak. Hogy velem legyél.
HŐSNŐ Akarod?
HŐS Akarom.
HŐSNŐ *(Hős ölébe ül)* Jól vagy?
HŐS Jól.

HŐSNŐ Biztos?
HŐS Mért? Akarod, hogy rosszul legyek?
HŐSNŐ Nem. Dehogy.

Hős hallgat, kortyol

Nem fázol?
HŐS Nem.
HŐSNŐ Nem vagy éhes?
HŐS Nem.
HŐSNŐ Nem vagy fáradt?
HŐS Nem.
HŐSNŐ Nem akarsz lefeküdni?
HŐS Nem.
HŐSNŐ Akkor mit akarsz csinálni?
HŐS Semmit.
HŐSNŐ Csak itt ülni?
HŐS Aha.
HŐSNŐ *(még mindig Hős ölében)* Jó így?
HŐS Jó.
HŐSNŐ Csak így ülni?
HŐS Aha.
HŐSNŐ Nem megyünk inkább az ágyba?
HŐS Mér, mit akarsz csinálni?
HŐSNŐ Semmit.
HŐS Semmit?
HŐSNŐ Feküdni.
HŐS Velem?
HŐSNŐ Veled.

Hős hallgat, kortyol

(Szelidebben, mint az előbb) Ne igyál!
HŐS De iszom.
HŐSNŐ De ne igyál!
HŐS De iszom.
HŐSNŐ De mondom, hogy ne igyál!
HŐS De mondom, hogy iszom!
HŐSNŐ Jó ez neked?
HŐS Inni?
HŐSNŐ Igen.
HŐS Jó.
HŐSNŐ Mindig?
HŐS Mindig.

Hősnő hallgat, mérlegeli a hallottakat

(Méregeti a kiürült sörösüveget) Hol van?
HŐSNŐ Mi?
HŐS A söröm.
HŐSNŐ Elfogyott.
HŐS Nem.
HŐSNŐ De igen.
HŐS Nem fogyott el.
HŐSNŐ De mondom, hogy elfogyott.
HŐS Akkor elmegyek.
HŐSNŐ Hová?
HŐS Éjjel-nappaliba.

HÓSNÓ Hideg van.
HÓS Gyere velem!
HÓSNÓ Elkísérjelek?
HÓS Igen.
HÓSNÓ Itt maradsz!
HÓS Mi az, hogy itt maradsz?
HÓSNÓ Maradj itt!
HÓS Nekem aztán nem parancsolgatsz!
HÓSNÓ Kérlek, maradj itt!
HÓS Elmegyek.
HÓSNÓ Nem.
HÓS De.
HÓSNÓ Nem.
HÓS Kell még lenni egynek!
HÓSNÓ Van is.
HÓS Van?
HÓSNÓ Igen.
HÓS Add ide!
HÓSNÓ Ezt nem hiszem el!
HÓS Mit?
HÓSNÓ Ül vissza!
HÓS De...
HÓSNÓ Ül csak vissza. Megkapod. Csukd be a szemed! *(Rejtek helyről előkaparja az egy darab megmaradt sört, az üveget leteszi az asztalra)*
HÓS Mit akartál mondani?
HÓSNÓ Hogy még tizenkilenc üveg után is tudod, hogy van egy huszadik.
HÓS Tudtam.
HÓSNÓ Legfeljebb sejtetted.
HÓS Éreztem.
HÓSNÓ Érezted?

Hős boldogan kortyol

Nem fekszünk le?
HÓS Majd mindjárt, megiszom.
HÓSNÓ Akkor lefekszünk?
HÓS Aha.
HÓSNÓ Finom?
HÓS Kérsz?
HÓSNÓ Kérek! *(Túl sokat kortyol)*
HÓS Hé!
HÓSNÓ Irigy! *(Visszaadja az üveget)*
HÓS Nem vagyok irigy. Lejössz velem?
HÓSNÓ Hova?
HÓS Éjjel-nappaliba.
HÓSNÓ Mi van? Arról volt szó, hogy megiszod, és megyünk az ágyba.
HÓS De előbb lemegyünk, és veszünk még.
HÓSNÓ Na ne!
HÓS Öt perc.
HÓSNÓ Nem arról van szó.
HÓS Akkor miről?
HÓSNÓ Nem ezt ígérted!
HÓS Mondom, hogy öt perc!
HÓSNÓ *(feláll, indul lefeküdni)* Nekem ebből elég.

HÓS *(az italra bökö)* Kérsz?
HÓSNÓ *(vissza dühösen)* Kérek! *(Egy mozdulattal elveszi az üveget, és kiönti a sört a mosogatóba)*
HÓS Mit csináltál?
HÓSNÓ Megittam.
HÓS Nem ittrad meg!
HÓSNÓ De.
HÓS Kiöntötted!
HÓSNÓ Nem mindegy? Akkor meg megittam volna!
HÓS Azonnal lemész, és hozol egy másikat!
HÓSNÓ Nem hozok!
HÓS De hozol!
HÓSNÓ Nem hozok. Majd pont te mondd meg, mit csináljak!
HÓS Megöllek, te szemét!
HÓSNÓ Igen?
HÓS Megöllek!
HÓSNÓ Rajta! *(Széttárja a karját)*
HÓS Megöllek!
HÓSNÓ Gyerünk!
HÓS Megöllek!
HÓSNÓ Gyere!
HÓS Megöllek! *(Áll, téblábol egy darabig, majd visszaruskad a székre, néhány másodpercig csend)* Gyere ide!

Hósnő visszaül az ölébe

Lemész?
HÓSNÓ Le.
HÓS Hozol?
HÓSNÓ Hozok.

Így maradnak

KAR

„Szűzleány, te! Ne ingerkedjél!
Szép szóval beszéljünk inkább!
Szűzleány, te! Ne ingerkedjél!
Okos szóval társalogjunk inkább!
Apám is van olyan leleményes, mint a te apád,
Anyám is van olyan leleményes, mint a te anyád,
Nővérem is van olyan leleményes, mint a te nővéred,
Én magam is vagyok olyan leleményes, mint te!

A szó, amit egymásnak mondtak ők: a vágy szava.
Ha áll már az ingerkedés: lobog a vágy a szívben.”

13. jelenet

Hős, Hósnő

HÓSNÓ Múltkor azt mondtad a telefonba, amikor másfél óráig beszéljünk, hogy csámcsogjak meg szuszogjak, meg nyeljek.
HÓS Nem igaz, ezt nem mondtam!
HÓSNÓ A csámcsogást lehet, hogy nem, de a szuszogást meg a nyelést biztos.
HÓS És ez baj?

HŐSNŐ Bajnak nem baj, csak nem tetszett.
HŐS Sajnálom.
HŐSNŐ Az nem sok
HŐS De azt mondtad, hogy éppen eszel. Azt hittem, sajtot ettél.
HŐSNŐ Igen.
HŐS Na látod. Én is pont sajtot ettem. Márvány. Német vagy dán. Vettem két csomaggal. Jól besajtoztam, vörösborral jó.
HŐSNŐ Aha.
HŐS Azt akartam, hogy együtt fogyasszuk el. Hogy együtt szuszogjunk, együtt nyeljük és lélegezzünk.
HŐSNŐ Na ugye, hogy mondtad!
HŐS Csak nem úgy, ahogy te értetted.
HŐSNŐ Miért, én hogy értettem?
HŐS Csúnyán.
HŐSNŐ Mindenesetre nem szeretem a telefonszexet.
HŐS Ez nem hiszem, hogy annak minősül.
HŐSNŐ Nekem igen.
HŐS Ami szép, azt nem szeretem csúnya szavakkal lerontani.
HŐSNŐ Milyen csúnya szavakkal?
HŐS Telefonszex.
HŐSNŐ Az csúnya szó?
HŐS Igen.
HŐSNŐ Nekem nem csúnya.
HŐS Az előbb azt mondtad, csúnya.
HŐSNŐ Nem a szó csúnya.
HŐS Hát mi?
HŐSNŐ A tartalma. Meg ahogy te csinálod.
HŐS Ami nekem szép, márpedig együtt lélegezni, vagy együtt enni azzal, akit szeretek, az szép, azt nem szeretem csúnya szavakkal kifejezni. Nem úgy mondtam, hogy csámcsogj, hanem csak hogy vedd a levegőt. Nekem, amikor a vonal másik végén vagy, olyan, mintha össze lennénk kötve. Amikor a sajtot eszed, olyan, mintha együtt lennénk.
HŐSNŐ Nekem nem.
HŐS Remélem, nem sértődtél meg.
HŐSNŐ Á, dehogy.
HŐS Ami nekem jó, ami nekem tetszik, vagy amit kívánok, azt sosem sérteném meg.
HŐSNŐ Most rám gondolsz?
HŐS Igen.
HŐSNŐ Aha.
HŐS Miért? Mi baj?
HŐSNŐ Csak hogy úgy beszélte rólam, mint egy tárgyról.
HŐS Jaj, ne haragudj! Tudod, olyan feszült vagyok néha. Amikor így együtt vagyunk.
HŐSNŐ Mitől?
HŐS A közelségedtől.
HŐSNŐ Begörccsölsz?
HŐS Be.
HŐSNŐ És ez neked jó?
HŐS Hát amúgy nem jó, de egyébként jó.
HŐSNŐ Aha.
HŐS Én a jó dolgokat nem tudnám összekeverni a rosszakkal, nem akarom magam festeni nagyon. Én sem vagyok tökéletes.
HŐSNŐ Aha.

Csend

HŐS Szoktál magadra szórni fahéjat?
HŐSNŐ Tessék?
HŐS Fahéjat.
HŐSNŐ Magamra?
HŐS Igen. Az nagyon jó tud lenni. Nagyon finom.
HŐSNŐ Én az ételbe szoktam tenni.
HŐS Úgy is jó.
HŐSNŐ Folytatjuk?
HŐS Mit?
HŐSNŐ A telefonszexet.
HŐS Most nem telefonon beszélünk!
HŐSNŐ Tényleg.
HŐS Olyan nagy felelősség tartozni valakihez! Ezekben a kapcsolatokban az is fontos, hogy az embernek milyen kapcsolatai voltak már régebben. Ezért is vagyok olyan óvatos, mert nem szeretnék hasonlítani azokhoz, akikkel rossz tapasztalatod volt. Sok mindent el lehet érni kis ráhatással vagy erőszakkal, de az soha nem lehet olyan, mint amit önként kaphatunk. Az olyan jó, amikor valaki megkíván, amikor érzed, hogy megkívánnak. Meg a bizonyosság, ha tudod, hogy meg fog ismétlődni, hogy akár-mikor lehet.
HŐSNŐ Már felmerült ilyen kis ráhatás?
HŐS Nézd, mindig ki kell találni valamit, amitől újak lehetünk. Szokatlanok. Ez általában tetszik. A hatás az fontos dolog. A nők különben is szeretik, ha a férfi kicsit erőszakos.
HŐSNŐ Én nem.
HŐS Akkor te kivétel vagy.
HŐSNŐ Határozottság vagy erőszak nem mindegy.
HŐS Nem akartam eltérni a témánktól!
HŐSNŐ Milyen témánktól?
HŐS A fantáziámtól!
HŐSNŐ A fahéj a fantáziád?
HŐS Igen! Nem vagyok olyan nagy lepedőakrobata, de azért nekem is vannak kis fantáziálgatásaim. Az finom.
HŐSNŐ Fantáziálgatásaid.
HŐS Igen! Meséljek róla?
HŐSNŐ Ne!
HŐS Nem akarod hallani?
HŐSNŐ Nem!
HŐS Félsz tőlük?
HŐSNŐ Nem.
HŐS Pedig rád is szoktam gondolni!
HŐSNŐ Nem!
HŐS De igen!
HŐSNŐ Nem!
HŐS Elmeséljem?
HŐSNŐ Ne!
HŐS De én elmesélem!
HŐSNŐ Nem vagyok rá kíváncsi!
HŐS De!
HŐSNŐ Nem!
HŐS Akkor is elmesélem!
HŐSNŐ Elmegyek!
HŐS Nem!
HŐSNŐ El akarok menni!
HŐS Itt maradsz!
HŐSNŐ Nem maradok!

HŐS De maradsz!
HŐSNŐ Erőszakkal!
HŐS Akár!
HŐSNŐ Eressz!
HŐS Előbb hallgass meg!
HŐSNŐ Nem!
HŐS Hallgass!
HŐSNŐ Nem!
HŐS Figyelj!
HŐSNŐ Ne!
HŐS Nézz rám!
HŐSNŐ Ne!
HŐS Nézz a szemembe!
HŐSNŐ Ne!
HŐS Nézz rám!
HŐSNŐ Nem!
HŐS Azt akarom, hogy érezd!
HŐSNŐ Mit?
HŐS A vágyaimat!
HŐSNŐ Ne!
HŐS Érezd!
HŐSNŐ Nem!
HŐS De igen!
HŐSNŐ Nem!
HŐS Szeretnék!
HŐSNŐ Mit?
HŐS Szeretnék!
HŐSNŐ Nem!
HŐS Szeretnék!
HŐSNŐ Ne!
HŐS A pofikádba!
HŐSNŐ Nem!
HŐS Szeretnék a pofikádba spriccelni!

Csend

HŐSNŐ Majd anyukádéba.

14. jelenet

Kar, Hősnő

HŐSNŐ Lejöhetsz már arról a kurva talapzatról! Úgy állsz ott, mint egy szobor!
KAR (*kelletlenül*) Mit akarsz?
HŐSNŐ Hallottad?
KAR Hallottam...
HŐSNŐ Meg ne ismételd!
KAR Úgy viselkedsz, mint egy szűz lány.
HŐSNŐ Te most nekik drukkolsz vagy nekem?
KAR Neked.
HŐSNŐ Én ültem mellette, én láttam a dudorodó sliccét...
KAR Túl élénk a fantáziád!
HŐSNŐ Az lehet, hogy túl élénk a fantáziám, különben még direkt élezem is. De ilyeneket akkor sem fantáziál az ember. Reggel, ahelyett hogy felkelnék, még fekszem félálomban, vagy már csak erőltetett félálomban, órákig tudok így feküdni, tenni a

semmit, és élezni a fantáziámat. Általában egy irányban élezem: szex meg férfiak, meg szex. A felettes énem azt mondja: kelj fel, kelj fel, kelj már fel! Az ösztönem azt súgja: ne kelj fel, ne kelj fel, ne kelj fel! Hallgatom a zajokat a szomszéd lakásokból, már mindenki fölkel, zireg-zörög, leejt a konyhában egy edényt, vagy üvölt a feleségével. A gyerek énekl, hogy: „Tavaszi szél vizeet áraszt, virágom, virágom, / Minden madár társaat választ, virágom, virágom.” Mindenkinek van hova rohannia. Biztos rendkívül fontos és sürgető a dolguk. Csak nekem van időm órákig feküdni még és hallgatni a hangokat. Jók a hangok. Szeretem. Legalább érzem, hogy emberek élnek körülöttem. Ez is valami. (*Hirtelen Karhoz fordul*) Figyelj! Csinálhatnál nekem vacsorát!

KAR Tessék?

HŐSNŐ Dolomadeszt!

15. jelenet

Kar

KAR (*készíti a dolomadeszt*) A dolomadesz. Szőlőlevélből és rizsből készül, különleges fűszerekkel. Olivabogyóval és citrommal. Előétel. Ezzel aztán nem lehet jóllakni. A szőlőleveleket legjobb ha az Olymposz bal lejtőjén (délkeleti oldal) fúvó késő tavaszi szellő érlelgeti. Amit aztán a nyár derekán letörünk. Fél napig állni hagyjuk a töről letörve, azután kilencszer, kilencféle olívaolajjal áztatjuk, amíg a levelek teljesen meg nem puhulnak, hajlíthatóvá nem válnak – törés nélkül –, és ami a legfontosabb: főzés nélkül. Így marad benne az Olümposz bal lejtőjének (délkeleti oldal) minden zamata, a szél íze, a napfény illata. Amikor ezzel megvolnánk, feltesszük főni a rizst. Lefűszerezük, csak a szokásos oregano, bazsalikom, curry és hasonló kézenfekvő fűszerek. Amikor kész van, puhára passzírozzuk, a fűszerekkel elkeverjük, és a szőlőlevelekbe töltjük, úgy, hogy a szőlőlevelek épségben maradjanak, törést ne szenvedjenek. Az eredmény: keskeny kis csomagok, amiket aztán a citrom levélvel meglocsolunk.

16. jelenet

Hősnő, Kar

HŐSNŐ (*hirdetéseket bogarász*) Megbízhatóság, keresztény szellemiség, garancia, karácsonyra társat találhat, hat, ugye! Mikor lesz karácsony, és ki nem szarja le a karácsonyt? Külföldi is lehet? Naná! Lehet, hogy az én párom tőlem ezer kilométerre él, vagy több ezer kilométerre, vagy több tízezer kilométerre. De ma már olyan nagy a mobilizáció, a fluktuáció, a motiváció. Az a múltkori fiú is, aki nem tudta eldönteni, hogy görög vagy izraeli. Egyik se baj, sőt! Én nem értem, miért szégyellte, vagy nem mertte megmondani, hogy izraeli. Vagy csak elfelejtette, kinek mit hazudott? Miért cikibb, hogy valaki izraeli, mint hogyha görög? (*Énekel*) Kicsi görög, gyere velem Tanganyikába, kicsi görög, gyere velem Sarm el-Seikbe. Nekem alapból mind a kettő bejön. De ő mégse. Mégse jött be! Miért? Tessék, itt egy erősen ötvenes, aki huszonegy évesnél nem idősebbet akar. Micsoda

poftátlanság! Még hogy huszonegy éves, akárki lehet huszonegy éves! Mit akar vele csinálni ötvennyolc évesen, amikor már alig-alig áll föl! A kurva életbe! (*Tépkedi a papírokat*) Hatvanhét, ez már túl sok, enyhén pocakos, nem jó, nem szeretem a lötyted hasat, és az akkor biztos azt jelenti, hogy már nem fér be az ajtón, szőke fürtökkel, mit képzelsz, ez itt nem az Akropolisz, vagy... miket is beszélek, keresztény szellemiség már megint! Itt van, erősen harmincas értelmiségi, jó, legalább nem fog hülyeségeket pofázni, és nem áll kifelé a farka a sliccéből, nagyon jó, barna, kék szemű, pont bejön, jó! Itt van, itt van, megtaláltam! Heuréka! Megtaláltam! Ez az enyém, ez jó lesz, nincs apeláta, akármilyen történik, ez már jó lesz! Annak kell lennie! Ennek jónak kell lennie! Jónak kell lennie! Jónak kell lennie!

KAR Felhívtad?

HŐSNŐ Nem, még nem.

KAR Hívd fel!

HŐSNŐ Anélkül is tudom, hogy jó lesz, hogy ő lesz!

KARA hangból sok minden kiderülhet.

HŐSNŐ (*ül, kitépett papírcetlivel az ölében*) Kiderülhet. A hangból sok minden. Ki. Hát ez az.

17. jelenet

Hős, Hősnő, Kar

Hősnő lakásában

HŐSNŐ Na, hát ez az otthonom. Itt élek. Ne menj be cipőben!

HŐS Levessem?

HŐSNŐ Megkérnélek.

HŐS De az olyan kényelmetlen.

HŐSNŐ Ja, zokniban? Tudok adni papucsot.

HŐS És melegítőt?

HŐSNŐ Mármost mire gondolsz?

HŐS Tréningruhára. Valami kimustrált ingre és nadrágra.

HŐSNŐ Át akarsz öltözni? Minek?

HŐS Mégis... hogy... otthon vagyunk.

HŐSNŐ Igen. De nem nálad otthon, hanem nálam otthon. Ööö. De mindegy. Mindjárt hozom. Van egy melegítő. De az az apámé. Nem baj, felveheted. (*Odaad egy melegítőt Hősnek*) Itt van. Bemész a fürdőszobába?

HŐS Igen.

Hős eltűnik néhány másodpercre a fürdőszobában, azalatt Hősnő Karhoz fordul

HŐSNŐ Milyennek találsz?

KAR Nem nekem kell tetsszen, hanem neked!

HŐSNŐ De mégis. Hasonlít a hirdetésre? Te is így képzelted el?

KAR Miért? Te így képzelted el?

HŐSNŐ Nem. Egy kicsit olyan... faksznis... Biztos zavarban van.

Hát nem édes?

HŐS (*visszatér*) Így már mindjárt más.

HŐSNŐ Kényelmes? Nem szorít?

HŐS Egyáltalán nem. Mi van a tévében? Nézzük meg a Híradót!

HŐSNŐ Teljesen úgy nézel ki benne, mint az apám. Hátulról össze is tudnálak tévesztetni vele. Tévé akarsz nézni?

HŐS Miért? Te mit akarsz csinálni?

HŐSNŐ Éppen egészen másra gondoltam. (*Megpróbál közeledni Hőshöz*) Nézd! Ezt a képet az egyik nagymamám festette, nagyon tehetséges volt, csak nem tudott tanulni, mert akkor még nem volt szokás, hogy a nőket is taníttassák, és az apja nem engedte el Münchenbe, a festőiskolába, pedig a gróf, ahol laktak, a falu grófja támogatta volna a tanulmányait. Így egész életében többnyire tájképeket meg csendéleteket festett.

HŐS Ha már nem nézünk tévét, játsszunk valamit!

HŐSNŐ Én is erre gondoltam!

HŐS Van itthon sakk?

HŐSNŐ Micsoda?

HŐS Sakk.

HŐSNŐ Sakkozni akarsz?

HŐS Igen.

HŐSNŐ De most komolyan?

HŐS Persze hogy komolyan. Miért? Az embernek nagyon fontos a játék. Homo ludens. Tudod. Az ember mindvégig megtartja játékos lényét. Minél idősebb lesz, annál inkább szüksége van játékra, szellemének felüdítéséhez, a monotonia megtöréséhez. Aki elfelejt játszani, és elveszti gyermeki lényét, elveszett ember. Mindinkább távol kerül önmagától, egyre szigorúbb lesz az önkontrollja, és aztán már egyáltalán nem tud belefeledkezni semmibe. Nem tud kívül kerülni önmagán.

HŐSNŐ Én gyakran kívül tudok kerülni önmagamon, csak nem éppen a sakk által, ami egyébként nincs itthon.

HŐS Nincs sakkod?

HŐSNŐ Nincs.

HŐS Nem is szoktál sakkozni?

HŐSNŐ Ha konkrétan sakkról beszélünk, hát nem.

HŐS Malom?

HŐSNŐ Az sincs. Azt szoktam még játszani gyerekkoromban, egyébként én szeretek játszani, csak más jellegű játékokra gondolnék éppen, mint te...

HŐS Akkor torpedózzunk!

HŐSNŐ Jó! Azt hogyan kell?

HŐS Nagyon egyszerű, csak kockás papír kell hozzá. Az csak akad itthon.

HŐSNŐ (*hevesen, szolgálatkészen keresgél a kezébe*) Kockás papír. Aha. Biztos akad. Nem szoktam kockás füzetet venni. Nem szoktam, és nem is tudok számolni.

HŐS Megvan már?

HŐSNŐ (*ráakad egy kockás füzetre*) Jé, ezt szótárfüzetnek használtam. Kitépek egy lapot.

HŐS Ismered? Öt keresztet kell egymás mellé tenni és így tovább.

HŐSNŐ Igen. Nem tűnik túl bonyolultnak.

HŐS (*miközben már játszanak*) A szótárfüzetnek egyébként nem sok eredménye van a nyelvtanulásban. Sokkal többre mérsz vele, ha előfizetsz többféle tévécsatornát, és nézed egész nap az angol vagy német, vagy spanyol, vagy olasz adókat. Vagy amelyiket akarsz.

HŐSNŐ Jó. Majd meglátom.

HŐS Nyertem.

HŐSNŐ Gratulálok. Engem könnyű legyőzni.

HŐS Mindennek megvan a taktikája. Ha például ide teszel keresztet, soha nem fogsz győzni. Ide kell tenni! Így! Látod? Nem szabad rögtön defenzívába vonulni. Így a játék elveszti izgalmaságát, spontaneitását, monoton ismétlődési folyamattá válik.

HŐSNŐ Igen. Ezt én is így gondolom. Egész este torpedózni akarsz?

HÓS Te nem élvezed?

HŐSNŐ Még nem mondtad, hogy... még nem beszéltünk arról, hogy... te tulajdonképpen hogy állsz a nőkkel.

HÓS Jól.

HŐSNŐ Volt már menyasszonyod vagy feleséged, vagy valami ilyesmi?

HÓS Persze hogy volt, még az egyetemen. Majdnem össze is házasodtunk. Egész levelezés maradt utána. A viszony jellegét tekintve az átlagostól eltérő, nem hétköznapi, a valóságtól kissé elemelkedett és a szellemi szférában folytatott beszélgetésekből és együttlétekből állt. Nem a mindennapi tevékenységek ismétlődése alkotta bázisát, hanem valami éteri, földöntúli szál volt, ami összekötött bennünket.

HŐSNŐ Abbahagyhatnánk a torpedózást!

HÓS Ne még.

HŐSNŐ Meddig tartott ez a kapcsolat?

HÓS Tulajdonképpen az eleje meg a vége meghatározhatatlan, de az a lényeg, hogy évekig eltartott.

HŐSNŐ (*kiveszi Hős kezéből a kockás papírt*) Én jobban szeretem a szexuális jellegű játékokat.

HÓS Én is... csak... nem mindig tartom megfelelőnek a személyiség fejlesztésének irányába.

HŐSNŐ (*megcsókolja, Hős ügyetlenül visszacsókolja*) Ezzel azt akarod mondani, hogy szűz vagy?

HÓS Én nem akartam megmondani.

HŐSNŐ Nem baj. Én majd mindent megmutatok.

18. jelenet

Hősnő, Hős, Kar

HŐSNŐ És megmutattam kézzel, és megmutattam lábbal, és megmutattam szájjal, és megmutattam egy vaskos könyv két-százhatvannyolcadik oldalán, mutattam ábrákat, felhasználtam a kockás papírt, rajzoltam görbéket és koordinátákat. Mindez nem volt elég. Kiszöktem az ágyból. Kinyitottam az ablakot résznyire, kiszagoltam az esti levegőbe, és vártam a reggelt.

HÓS Adhatott volna még egy esélyt, azt hittem, amikor elmentem tőle vasárnap reggel, hogy minden rendben van. Aztán felhívott, és minden hirtelen átlátszónak, értelmetlennek és butának tűnt. Azt hittem: már megvan, hogy van egy nőm, egy fiatal nőm, aki mindennap, minden reggel hozza a reggelit, és hozzábújhatok, ha félek a vihartól, mert félek a vihartól. Megbeszél-tük, hogy még egyszer találkozunk. Találkoztunk is. Felsorakoztattuk az érveket és az ellenérveket, szabályosan. Olyan volt, mint egy tárgyalás. Hogy ő mért nem, és én miért igen. Ő úgy érvelt, mint egy gyakorlott ügyvéd. Én, holott van jogi végzettségem, nem tudtam felhasználni. Hebegtem-habogtam. Aztán még egy találkozót lefixáltunk. De megghiúsult.

HŐSNŐ Reggel fogkrém-, fogselyem- és szájvízbemutatót tartott. Ezekből nálam is van három-négy fajta, ő pedig mindig hord a dzsekije zsebében még kettőt. Úgyhogy eltartott egy

darabig, amíg a reggeli fogápolás végére ért. Behívott engem is a fürdőszobába. Mondtam: én szemérmes vagyok. Jobb szeretem egyedül elvégezni ezeket a dolgokat. Merthogy szerintem ez olyan intim, és többéves együttélés után mos együtt fogat az ember. Én egyébként a testvéremmel szoktam ilyesféle közös programot rendezni. De ő csábított, és megsértődött volna bizonyosan, ha rázárom az ajtót.

KAR

Egy nyár, egy fogkrém

Ennyi maradt

Vademecum naturel

Zöld hab, ribizlidarabok

Egy-két fügemag,

Mi a lefolyóban kavargok.

Egy nyár, egy fogkrém

Míg utóját a tubusból kinyomom

Húgyszagú vonaton elillan a nyár.

HŐSNŐ

Szép, törött kezű fiú a kikötőben

Úszni sem tudsz, félkarú óriás

Ciao bella, ciao bello

Gipszelt Rómeó

Mire leveszik gipszed, leépül bicepszed.

A tetőn átsikít a szél

Vízimadarak foglalják el a tavat

Ember már nem fér bele

Hosszú nyakú kócsag keresi az ebihalat

A tízcentis vízben

Búzló mocsár, békanyál

Ennyi maradt

És egy folt a csap markolatán.

KAR Ízlett a dolomadesz?

HŐSNŐ Tudod, hogy mindig ízlik.

KAR Fáradt vagyok.

HŐSNŐ Ki akarsz dobni?

KAR Találtam még hirdetések.

HŐSNŐ Nem kell!

KAR Abba akarod hagyni?

HŐSNŐ Nem. Nem tudom. Pedig annyira akartam. Most én vagyok a hibás, mondd meg, én vagyok a hibás? Ha egyszer nem bírtam ki! Úgy rátelepedett, rátapadt az életemre, két perccel azután, hogy belépett a lakásomba, már úgy viselkedett, mint egy férj. És én kiabáltam magamban, hogy ezt már most unom. Rátette a lábát a radiátoromra, majdnem leszakadt, követelte a vajkrémet, Crème Bonjour, hiába mondtam, hogy nincs itthon, nem értette meg. Gyűlölöm az ilyen vajkrémes esti beszélgetéseket!

KAR Ahelyett, hogy jól megdugott volna.

HŐSNŐ Ezt inkább hagyjuk!

KAR Most menj!

HŐSNŐ Aztán újra jöhetnek?

KAR Jöhetsz.

HŐSNŐ Ölelj meg!

Kar megöleli, majd háttérbe vonul, Hősnő egyedül marad

19. jelenet

Hósnó egyedül

HÓSNÓ Írtam egy levelet a Jézuskának. Tudom, hogy nincs karácsony, különben sem érdekel, mikor van karácsony, vagy mikor nincs.

Kedves Jézuska!

Az én kérésem nem tárgyasult, nem szép nagy ajándékokat szeretnék a karácsonyfa alá, hanem egész egyszerűen egy férfit. Hogy milyen legyen ez a férfi? Egyáltalán nem mondom, hogy mindegy, mert korántsem mindegy. Legyen szép, kedves, természetesen szeressen engem, és legyen szórakoztató. Most nem jut eszembe más egyéb. De azért lennének még kritériumaim. A kora mindegy, ne legyen idősebb apámnál, mert az már kínos. Tudom, hogy a vallás nem fér össze a babonával és a sötét, buta hiedelmekkel, de én – mivel már nem tudtam, használok-e ezzel magamnak, vagy ártok – rajzoltam halakat, páros halakat, mert a feng sui szerint ha a szoba jobb sarkába páros halakat teszünk, megtaláljuk életünk párját. Körülbelül másfél éve kint van ez a rajz, de az életem párját megtalálnom nem sikerült. Tudom, te Angyal, bánt téged, hogy a feng sui-val kacérokodom. Inkább rád hagyatkozom, téled várok segítséget. Kérlek, mutasd meg, hol keressem, vagy küldd el hozzám! Most megyek a postára, és feladom! Előbb átfutom még egyszer ... jaj, de izgulok. *(Átfutja)* Bassza meg! Elfelejtettem beleírni, hogy ne legyen nős! Na mindegy, most már nem írok másikat!

20. jelenet

Kar, Hósnó

HÓSNÓ *(Karhoz)* Olyan szép szemed van, jobban szeretem a barna szemet, mint a kéket, abban el lehet veszni, a kékben nem, meg szebbek mellette meg alatta az árnyékok. A ráncokat is szeretem.

KAR Mióta? Legutóbb még nem szeretted!

HÓSNÓ Az akkor volt. Az egy másíknál volt, ez meg nálad.

KAR A ráncok mindig ugyanazok.

HÓSNÓ Hülye vagy?! Egyáltalán nem! Akit szeretünk, annak a ráncai szép ráncok, akit nem, azéi meg rondák.

KAR Te most udvarolsz nekem?

HÓSNÓ És akkor mi van...

KAR Ne nekem udvarolj! Itt van még ezer hirdetés.

HÓSNÓ Látod, hogy nem megy...

KAR És ne azért udvarolj nekem, mert másokkal nem megy.

HÓSNÓ Nem is azért. Hiányoztál. Nem tudtam aludni. Igaz, azért is, mert rásütött a hold az ágyamra. Meg azért is, mert végig rád gondoltam. Ne haragudj, hogy ezt most elmondom, de így van. Ellenállhatatlan és leküzdhetetlen vágyat érzek irántad.

Csend

KAR Szívem, én nem tudlak téged megbaszni.

HÓSNÓ Vagy inkább nem akarsz.

KAR Öreg vagyok.

HÓSNÓ Ne kezd itt nekem az öregségi műsort! Egy: nem vagy öreg, kettő: sokkal férfiasabb vagy, mint a legtöbb huszonöt éves, három: én magam is egy érett személyiség vagyok, és ezért egy érett személyiséget keresek magam mellé.

KAR Mennyit ittál?

HÓSNÓ Negyvenhárom Peroni után letapostam a nadrágszáram.

Semmit nem ittam. Teljesen józan vagyok és teljesen normális.

KAR Ebben nem vagyok olyan biztos.

HÓSNÓ *(eszélősen)* Te kibúvót keresel. Itt valami titok lappang, és én azért is ki fogom deríteni, hogy mi az a titok. Nézd, találkoztam több ezer férfival, hányingerem van tőlük. Most így utólag, akkor persze nem volt. Némelyik egészen tetszett. Némelyik. Tulajdonképpen minden férfi ugyanaz. Egy és ugyanaz. Olyan, mintha csak eggyel találkoztam volna. Százmilliószor csak ugyanazzal, mindig ugyanazzal.

KAR Mennem kell.

HÓSNÓ Hová?

KAR Haza. Várnak.

Csend

HÓSNÓ Téged is várnak...

KAR Igen.

HÓSNÓ Ezt nem hiszem el. Téged is várnak. Mért nem mondtad eddig?

KAR Nem kérdezted.

HÓSNÓ Várj, csinálok egy limonádét, biztos kiszaradt a torkod.

KAR Az jól fog esni.

HÓSNÓ De még milyen jól. *(Morog, félig magának)* Mindig, mindig van mi mögé bújni, mindig van mivel takarózni, gratulálok, remélem, anyuci szoknyája elég hosszú, és belefújhatod az orrod. Na, kész a limonádé. Ex! *(Nem issza ki)*

KAR Ex! *(Küssza)* Nem elég hideg.

HÓSNÓ Nem volt időm betenni a hűtőbe az ásványvizet.

KAR Kicsit keserű.

HÓSNÓ Lehet, hogy citrom helyett véletlenül grépfrútlevet raktam bele.

KAR Marja a torkomat.

HÓSNÓ Semmiség...Elmúlik...

KAR Nem jövök többet!

HÓSNÓ Tehetek bele cukrot, hogy ne legyen olyan keserű?

KAR Isten ments!

HÓSNÓ Akkor idd meg így!

KAR Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy öregember. Sokat sétálgatott a lakótelepen, a kosárpalánkok tövében. Találkozott egy fiúval. Olyan tizenkét éves formával. A fiú állandóan a kosárlabdapályán lógott. Nagyon tehetséges volt. Ahhoz képest, hogy még csak tizenkét éves. De esélye nem volt rá, hogy mondjuk, bekerüljön a Chicago Bullsba. Az öregember kézen fogta a fiút, elvitte a Chicago Bulls vezető edzőjéhez, letett valamennyi pénzt. Ne nevezd meg, pár ezer dollárt. A fiúból néhány év múlva a csapat legjobb játékosa lett. Az öregember boldogan halt meg.

HŐSNŐ Én soha nem kosárlabdáztam.
KAR Ez nem is egy az egyben történet.
HŐSNŐ Végignézted ezt az egészet, és most lelépsz?!
KAR Egyedül kell maradnod!
HŐSNŐ Végleg? Mert ha végleg, már most beugrom... vagy felvágom... vagy beveszem... vagy szétlövöm!
KAR Csend! Nincs hiszti! Egy szóval sem mondtam, hogy végleg!
Várnod kell! Türelemmel!
HŐSNŐ Én és a türelem...
KAR Én is vártam rá, míg megkaptam az élettől, amit akartam.
HŐSNŐ Nem engedsz magadhoz közelebb néhány lépéssel?
KAR Egy ölelést már kaptál!
HŐSNŐ Így ki van számolva?
KAR *(megöleli)* Vigyázz magadra!
HŐSNŐ Fényképet nem kapok?
KAR *(távozóban)* Hogyisne!
HŐSNŐ Nem vinném el jósnőhöz, hogy ráolvastassak! Vagy egy hajszálat, nem tincset, csak szálat...
KAR Felejts el! *(Kimegy)*
HŐSNŐ Így maradok egyedül az egész világon. De nem tart sokáig. Hősnő – mármint én – már gyermekkorában is előszere-tettel tartózkodott mindennemű nagy vizek partján: tóparton, folyóparton, patakparton, bánya- és barlangtavak partján. Hároméves korában szívesen beugrott volna a békés méltóság-teljeségben síkló hattyúk mellé a barlangtóba. De nem tette. Mert még nem tudott úszni. De Hősnő – mármint én – azóta úszni tanul. Beiratkozik az úszóiskolába, ahol egy jóképű úszó-
oktató várja. És megtanul pillangózni, siklani, fejest ugrani,

búvárúszni, mellúszni, gyorsúszni, vízilabdázni, vízi kosár-, kézi- és röplabdázni. Benevez a Tisza-, Rába-, Rábca-, Latorca-, Sajó-, Bodrog-, Dráva-, Száva-, Duna-, Olt-, Drina-, Kulpa-, Morava-túrákra, a Balaton-átúszásra (5,2 kilométer), a Balaton- öbölátúszásra (3,6 kilométer), a Balaton hosszában-átúszásra (72 kilométer). Bandzsi dzsampingozni tanul. Leugrik a Lánc-, Erzsébet, Szabadság, Petőfi, Árpád, Margit, Lágymányosi és a Vasúti összekötő hídról. Hősnő úszik, úszik, úszik, és életben marad. Mert Hősnő él, és élni fog minden pillanatban, amíg csak bírja szusszal, és bírja szerelemmel.

HŐS, HŐSNŐ *(együtt kántálják)*

„Szerelmem, a gyönyört megízleltem velem.
Mondd el anyámnak: ízes étkekkel kínál,
s apámnak: ajándékokkal jutalmaz.

Vágyad, a vágy hová vonz? Én tudom:
szerelmem, a hűvös hajnalig házunkban heverjünk!
Szíved, a szív hol boldog? Én tudom:
oroszlán, a hűvös hajnalig házunkban heverjünk!

Hogyha te engemet szerelemmel szeretsz,
oroszlán, ölelő karoddal imádkozz hozzám,
Uram, Istenem, Oltalmazó Uram, ölelő karoddal imádkozz hozzám!
Ölelése édes, mint a méz,
kezedd el érints engem,
kezed emeld felém,
kezed nyújtsd felém!”

Vége

Az idézetek származási helye: *Fénylő ölednek édes örömében. A sumer irodalom kistükré.* Európa Könyvkiadó, Budapest, 1983. Sumer eredetiből fordította: Komoróczy Géza.

A darab a Komédiium Színház által kiírt drámaíró pályázaton III. díjat nyert, valamint a debreceni Csokonai Színház által létrehozott drámaíró-ösztöndíjban részesült.